

Žalovaná: Talianska republika (v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci M. G. Aiello, advokát)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Nesprávne prebratie smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. ES L 275, s. 32) v stanovenej lehote

Výrok rozsudku

1. Talianska republika si tým, že neprijala v stanovenej lehote všetky zákony, iné predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2003/87/ES z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice.
2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 115, 14.5.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 4. mája 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg – Nemecko) – Reinhold Haug/Land Baden-Württemberg

(Vec C-286/05) (¹)

(Ochrana finančných záujmov Európskych spoločenstiev — Nariadenie (ES, Euratom) č. 2988/95 — Vrátenie pomoci Spoločenstva — Retroaktívne uplatnenie miernejších administratívnych sankcií)

(2006/C 165/18)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Reinhold Haug

Žalovaný: Land Baden-Württemberg

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg – Výklad článku 2 ods. 2 druhej vety, článku 4 ods. 1 a 4 a článku 5 ods. 1 nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 312, s. 1; Mim. vyd. 01/001, s. 340), ako aj článku 31 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92 (Ú. v. ES L 327, s. 11; Mim. vyd. 03/034, s. 308) – Retroaktívne uplatnenie menej prísneho ustanovenia – Pojmy „správne opatrenie“ a „správna sankcia“ – Vrátenie neprávom získanej pomoci na plochu

Výrok rozsudku

Článok 2 ods. 2 druhá veta nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev sa neuplatní, ak v dôsledku toho, že bol konštatovaný prebytok prevyšujúci 20 % z určenej plochy v zmysle článku 9 ods. 2 nariadenia Komisie (EHS) č. 3887/92 z 23. decembra 1992 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci Spoločenstva, je požadované vrátenie celej pôvodne priznanej pomoci Spoločenstva zvýšenej o úrok, hoci dotknutý hospodársky subjekt tvrdí, že táto pomoc môže byť vrátená v zníženej miere v zmysle článku 31 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 2419/2001 z 11. decembra 2001 stanovujúceho podrobné pravidlá uplatňovania integrovaného správneho a kontrolného systému pre určité programy pomoci spoločenstva, zriadeného nariadením Rady (EHS) č. 3508/92.

(¹) Ú. v. EÚ C 229, 17.9.2005.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 18. mája 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Luxemburské veľkovojsvodstvo

(Vec C-354/05) (¹)

(Nesplnenie povinnosti štátom — Smernica 2003/55/ES — Vnútrošný trh so zemným plynom)

(2006/C 165/19)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: M. Heller a B. Schima, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo (v zastúpení: S. Schreiner, splnomocnený zástupca)